

دعای افتتاح در هر شب ماه رمضان

اعمال مشترکه ماه رمضان: قسم دوم اعمال شب های ماه رمضان؛ یازدهم بخواند در هر شب از ماه رمضان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الشَّاءَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ الصَّوَابِ بِمَنَّاكَ

ای خدا من افتتاح ستایش را به حمد تو می کنم و به نعمت و احسانت راه حق و صواب را می جویم

وَأَيَقَنتُ أَنِّي أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ

و یقین دارم که تو مهربانترین مهربانان عالمی در موضع عفو و بخشش

وَأَشَدُّ الْمُعَاقِيْنَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقِمَةِ وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِيْنَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ

و سخت ترین منتقمی در مقام عقاب و انتقام و بزرگترین جبارانی در جای بزرگی و کبریابی

اللَّهُمَّ أَذِنْتِ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسَائِلِكَ فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي

ای خدا تو به ما اجازه دادی که به درگاهت دعا کنیم و حاجت طلبیم پس ای خدای شنوا سپاس مرا بپذیر

وَأَجِبْ يَا رَحِيمْ دَعْوَتِي وَأَقِلْ يَا غَفُورْ عَثْرَتِي

و دعايم اجابت فرما و از لغزشم به كرمت درگذر

فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا وَهُمُومٍ (غُمُومٍ) قَدْ كَشَفْتَهَا

كه چه بسیار تو غصه و اندوهها را بر طرف کردهای و هم و غمها را زایل ساخته ای

وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقْلَتَهَا وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرَتَهَا وَحَلْقَةٍ بِلَاءٍ قَدْ فَكَكْتَهَا

و لغزشها بخشیده ای و رحمتها منتشر بر خلق نموده ای و زنجيرهای بلا را در هم گستته ای

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَخَذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ

ستاييش خدای را که جفت و فرزندی نگرفته و او را شريکی نیست در ملک وجود

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ النُّلُّ وَكَبُرُهُ تَكْبِيرًا الْحَمْدُ لِلَّهِ يَحْمِلُهُ مَحَمِّدٌ كُلُّهَا عَلَى جَمِيعِ نَعِيمِهِ كُلُّهَا

و قدرت کاملش بی نیاز از يار و مددکار است و بزرگترین تکبیر و ستاييش را سزاوار است ستاييش خدا راست به جميع اوصاف کماليهاش بر تمام نعمتهای بی شمارش

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعٌ لَهُ فِي أَمْرِهِ

ستایش خدا راست که در ملکش هیچ ضد و مخالفی ندارد و در امر و فرمانش خصی کشمکش نتواند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَيْءٌ (شَيْءٌ) لَهُ فِي عَظَمَتِهِ

ستایش خدا را که در آفرینش او را شریک نباشد و در بزرگی و بزرگواری او را مانند نیست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاعِلِ فِي الْحَلْقِ أَمْرُهُ وَحْمَدُ الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَحْلُونُ

سپاس خدای راست که امرش در خلق نافذ و اوصافش آشکار و مجد و بزرگواریش به لطف و کرمش پدیدار است

الْبَاطِلُ بِالْجُودِ يَدُمُ الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

و دست عنایتش به جود و بخشش بر خلق گشاده گنجینه های رحمتش نقصان نپذیرد

وَلَا تَنْزِيلُ (يَزِيدُ) كَثُرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَابُ

و کثرت عطا و بخشش جز بر جود و کرامتش نیفزاید که او بسیار با عزت و اقتدار و بخشش است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ قَلِيلًا مِّنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِإِلَيْهِ عَظِيمَةٍ

خدایا از تو در خواست می کنم اندکی از بسیار حاجتم را با آنکه به او سخت حاجتمندم

وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ

و تو از آن حاجت از ازل بی نیاز بودی و همان قلیل حاجت نزد من بسیار است و برای تو ادایش سهل و آسان

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنِ ذَنْبِي وَتَحْاوزَكَ عَنْ خَطِيئَتي وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي وَسَرْكَ عَلَى (عَنْ) قَبِيجٍ

عَمَلِي

ای خدا آمرزش تو از گناهم و گذشت از خطاهایم و بخششت از ظلمم و پرده پوشیت بر عمل زشتم

وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرٍ (كَبِيرٍ) جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَائِي (خَطَئِي) وَعَمْدِي

و حلم و بردباریت بر جرم و گناه بسیارم که به عمد یا خطأ کردم

أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتُوْجُبُهُ مِنْكَ

مرا به طمع انداخت که از تو درخواست کنم چیزی را که استحقاق آن ندارم

الَّذِي رَزَقْتِنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَتِنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتِنِي مِنْ إِجَابَتِكَ

و تو به لطف و رحمت روزیم گردانیدی و قادرت را در آن به من نشان دادی و اجابت را شناساندی

فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْسِلًا خَائِفًا وَلَا وَجْلًا مُدِلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَدَرْتُ فِيهِ (بِهِ) إِلَيْكَ

تا با دل مطمئن تو را خواندم و با انس و رغبت و بی ترس مهابت از تو حاجت طلبیدم و با ناز و دلال بر تو آنچه می خواستم تقاضا کردم

فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي (عَلَى) عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ اللَّهِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاوِبَةِ الْأُمُورِ

و اگر دیر حاجتم برآوردی از نادانی بر تو عتاب کردم در صورتی که تأخیر حاجتم مرا بهتر بوده چون تو دانا به
عاقبت امور خلقی

فَلَمَّا أَرَمَوْلَى (مُؤَمَّلاً) كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عَبْدِكِيمِ مِنْكَ عَلَى يَارَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُولَئِي عَنْكَ

پس من هیچ مولای کریمی را بر بندۀ لئیمی صبورتر از تو بر خود ندیدم ای پروردگار من تو مرا دعوت می
کنی من از تو روی می گردانم

وَتَحْبَبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغْضُ إِلَيْكَ وَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبُلُ مِنْكَ كَانَ لِي التَّطْوِيلُ عَلَيْكَ

تو محبت افزون می‌سازی و من با تو به خشم می‌آیم و با من دوستی و شفقت می‌فرمایی و من از جهل نمی
پذیرم که گویا مرا بر تو حق نعمت و منت است (نه تو را بر من)

فَلَمْ (ثُمَّ لَمْ) يَنْعَثَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَى بِحُودِكَ وَكَرِيمَكَ

و این ناسپاسی من مانع از افاضه رحمت و احسانت بر من نشد و از فضل و جود و کرمت نکاست

فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

پس به حال این بندۀ نادانت ترحم کن و به فضل و احسانت بر او ببخش که تو بسیار با بخشش و کرمی

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُحْرِي الْقُلُكِ مُسْخِرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ دَيَانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ستایش مخصوص خداست که مالک ملک است و روان ساز کشتیهای عالم و مسخر کننده بادها و پدید آرنده
صبحگاهان از شب حکم فرمای روز جزا و پروردگار عالمیان

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ

ستایش خدا را بر حلم او پس از علمش و ستایش خدا را بر عفو او پس از قدرتش

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طُولِ أَنَاتِهِ فِي غَصَبِهِ وَهُوَ قَادِرُ (الْقَادِرُ) عَلَى مَا يُرِيدُ

و ستایش خدا را بر حلم و برداری طولانی او در مقام غضبیش در صورتی که بر هر چه خواهد توانا است

الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ

ستایش مخصوص خداست که آفریننده خلق و گستراننده خوان روزی بر خلق و پدید آرنده صبحگاهان و
صاحب جلال و بزرگواری

وَالْفُضْلِ (وَالتَّفَضُّلِ) وَالْإِنْعَامِ (الْإِحْسَانِ) الَّذِي بَعْدَ فَلَائِرِي وَقَرْبَ فَشَهِدَ التَّجْوِي تَبَارِكَ وَ تَعَالَى

و فضل و انعام آن خدایی که از نظرها دور است و دیده نخواهد شد و به همه نزدیک است ناظر رازهای پنهان
است اوست بزرگوار و بلند مرتبه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْءٌ يُشَابِلُهُ

ستایش مخصوص خدایی است که نه کسی که مقابله به خصومت برخیزد و نه شریکی که مانندش باشد

وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُ قَهْرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعَزَّاءِ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعَظِيمَاءِ فَبَلَغَ بِقُدرَتِهِ مَا يَشَاءُ

و نه معینی که مددکار او شود عزیزان در مقابل عزتش همه مقهورند و بزرگان همه در پیشگاه عظمتش فروتن
و خاضعنده و قدرت کاملش بر هر چه خواهد رساست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحِبِّنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيُسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ

ستایش خدا را که چون او را ندا کنم جواب دهد و هر عیب و نقص را بر من بپوشاند در حالی که مرتکب
معصیت او هستم

وَيُعَظِّمُ النِّعْمَةَ عَلَىٰ فَلَا أَجَازِيهِ فَكُمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيَّةٍ قَدْ أَعْطَانِي

و مرا نعمت بزرگ می‌بخشد و شکرش نمی‌گزارم پس چه بسیار موهبت و بخشش گرانبها مرا عطا کرد

وَعَظِيمَةٌ مَحْوَفَةٌ قَدْ كَفَانِي وَبَحْجَةٌ مُونَقَةٌ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا

و چه امور هولناک سخت را از من دفع کرد و شادمانیهای شگفتانگیز را نمودارم ساخت پس من هم او را به ستایش ثنا گویم و به پاکی منزه از هر عیب بودن یاد کنم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتَكُ حِجَابَهُ وَلَا يُعْلَقُ بَابَهُ وَلَا يُرْدُ سَائِلَهُ وَلَا يُحَيِّبُ (يُخَيِّبُ) آمِلَهُ

ستایش مختص خدایی است که پرده‌ای که او نهد کس ندردو دری که او بگشايد کس نبندد کسیکه از او درخواست کند مردود نشود و هر که باو چشم اميد دارد محروم نخواهد گشت

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي (يُنْجِي) الصَّالِحِينَ (الصَّادِقِينَ)

ستایش خدا را که ترسناکان را ایمنی بخشد و صالحان را نجات دهد

وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضْعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ الْمُلُوكَ وَيَسْتَحْلِفُ الْآخَرِينَ

و ضعیفان را بلند گرداند و گردنشان را خوار سازد پادشاهان را هلاک سازد و دیگران را بجای آنان بنشاند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمُ الْجَبَارِينَ مُبِيرُ الظَّالِمِينَ مُدْرِكُ الْهَارِبِينَ نَكَالُ الظَّالِمِينَ

ستایش خدای را که درهم شکننده سرکشانست و هلاک کننده ستمکاران است و دریابنده گریزندگان و به
کیفر رساننده ظالمان

صَرِيحُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعُ حَاجَاتِ الظَّالِمِينَ مُعْتَمِدُ الْمُؤْمِنِينَ

فریادرس فریاد خواهان است و مرجع حاجت نیازمندان و محل اعتماد اهل ایمان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشِيتِهِ تَرْعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا

ستایش خدای را که آسمان و ساکنانش از ترس او می‌نالند و زمین و اهلش بر خود می‌لرزند

وَتَمْوِيجُ الْبِحَارِ وَمَنْ يَسْبِحُ فِي غَمَرَاتِهَا

و دریا و هر که در اعماقش شناور است جوشان و خروشاند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا نَهَتِدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ

ستایش خدای را که ما را به این (دین توحید) هدایت کرد و اگر ما را خدا راهنمایی نمی کرد ما خود به آن هدایت نمی یافتیم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْكُمُ وَلَمْ يُحْكَمْ وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

ستایش مخصوص خداست که خلق می کند و کسی او را خلق نکرده و روزی می دهد و خود روزی نمی خواهد طعام می خوراند و خود از طعام مستغنی است

وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ حَيٌّ لَا يُمُوتُ بِإِيمَانِ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زنده ها را می میراند و مرده ها را زنده می سازد و خود زنده ابدی است هر خیر و نیکویی بدست اوست و او بر هر چیز تواناست

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيقِكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِكَ (خَلِيلِكَ) مِنْ خَلْقِكَ وَحَافظِ سِرِّكَ

خدایا درود فرست بر محمد بنده مقربت و رسول و امین وحیت و برگزیده و حبیبت و مختار تو از خلق و حافظ سر تو

وَمُبِّلَغٌ رِسَالَاتٍ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْفَى

و رساننده رسالت به خلق بر او فرست درودی افزونتر و خوبتر و نیکوتر و کاملتر و خالص‌تر و نامی و مؤثرتر و خوشتر و پاک و پاکیزه‌تر و بلند مرتبه تر

وَأَكْثَرَ (أَكْبَرَ) مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحْنَّثَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ

(خَلْقِكَ)

درودی بیش از آنچه درود و برکت و رحمت و تهنیت و تحيیت فرستادی بر هر یک از بندگان خاصت

وَأَئْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفُوتَكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ

و پیغمبران و رسولانت و خاصان اهل کرامت و عزت از میان خلق

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِّيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

خدایا درود فرست بر علی (ع) پیشوای اهل ایمان و وصی پیغمبر خدای جهانیان

عَبْدِكَ وَوَلِيْكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَجُحَّاتَ عَلَىٰ خَلْقِكَ وَآیَتَ الْكُبْرَىٰ وَالنَّبِإِ الْعَظِيمِ

و بنده خاص و ولی و دوستدار تو و برادر رسول و حجت بر خلق تو و آیت و نشانه بزرگت و خبر با شأن و
عظمت

وَصَلَّىٰ عَلَىٰ الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ (الزَّهْرَاءِ) سَيِّدَّنَا وَسَيِّدَّنَّا إِنَّمَا الْعَالَمُونَ

و درود فرست بر صدیقه طاهره حضرت فاطمه (ع) سیده زنان عالم

وَصَلَّىٰ عَلَىٰ سَبْطِي الرَّحْمَةِ وَإِمامَيِ الْهُدَىِ الْحُسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

و هم درود فرست بر دو سبط پیغمبر رحمت و دو پیشوای هدایت حضرت حسن (ع) و حسین (ع) دو سید
جوانان اهل بهشت

وَصَلَّىٰ عَلَىٰ أَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلَىٰ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ

و هم درود فرست بر امامان و پیشوایان اسلام حضرت علی بن الحسین (ع) و محمد بن علی (ع) و جعفر بن
محمد (ع)

وَمُوسَىٰ بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَىٰ بْنِ مُوسَىٰ وَمُحَمَّدٌ بْنِ عَلَىٰ وَعَلَىٰ بْنِ مُحَمَّدٍ

و موسی بن جعفر (ع) و علی بن موسی الرضا (ع) و محمد بن علی التقی (ع) و علی بن محمد النقی (ع)

وَالْحَسَنِ بْنِ عَلَىٰ وَالْخَلَفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ

و حسن بن علی العسكري (ع) و خلف او امام هادی و مهدی

حَجَّكَ عَلَىٰ عِبَادِكَ وَأَمْنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً

اینها حجتهاهای تو بر بندگانت هستند و امین‌های تو در شهر و دیار عالم درود بسیار و دائم بر آنان فرست

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَىٰ وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤْمَلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ

خدایا درود فرست بر ولی خود صاحب الامر (ع) امام قائم منتظر

وَحُفَّهُ (وَاحْفُفْهُ) بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيْلُونَ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

و او را به سپاه فرشتگان مقربت فراگیر و به روح القدس مؤید بدار ای پروردگار عالمین

اللَّهُمَّ اجْعِلْهُ الدَّاعِي إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمِ بِدِينِكَ اسْتَخْلَفَهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ

خدایا او را مقرر فرما تا دعوت به کتاب آسمانی تو کند و به ترویج دین تو قیام فرماید و او را خلیفه خود در زمین گردان چنانکه پیشینیان او را امام و خلیفه گردانیدی

مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي أَرْتَنَّ يَتَّهِيَّهُ لَهُ أَبْدِلْ لَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا

و او را تمکین ده برای حفظ دین او که پسند توست و خوف او را پس از این مدت بدل به ایمنی گردان تا تو را بپرستد و هیچ به تو شرک نیاورد

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَاتَّصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا

خدا او را عزت بخش و ما را به ظهورش عزیز گردان و او را یاری کن و ما را به او یاری فرما و او را نصرت کامل با عزت و اقتدار بخش

وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

و به آسانی جهان را به دست او فتح کن و از جانب خود او را سلطنت و قدرت عنایت فرما

اللَّهُمَّ أَنْظِهِنَا إِلَيْكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّىٰ لَا يَسْتَحْقِيَ بَشَرٌ مِّنَ الْجَنَّةِ مَحَافَةً أَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ

خدایا به دست او دینت را و سنت پیغمبرت را آشکار ساز تا آنکه دیگر چیزی از حق و حقیقت از ترس احدی از خلق مخفی نماند

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغُبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُنْذِلُ بِهَا النُّفَاقَ وَأَهْلَهُ

خدایا ما از تو امید و اشتیاق داریم که دولت با کرامت آن امام زمان را به ظهور آوری و اسلام و اهلش را به آن عزت بخشی و نفاقو اهل نفاق را ذلیل و خوار گردانی

وَتَجْعَلْنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقْنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ

و ما را در آن دولت حقه اهل دعوت به طاعت و از پیشوایان راه هدایت قرار دهی و بواسطه آن بزرگوار به ما کرامت دنیا و آخرت عطا فرمایی

اللَّهُمَّ مَا عَرَّفْنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَاهُ

خدایا آنچه از حق که ما را به آن شناسا کردی بعمل آن هم وادر کن و آنچه نشناخته ایم بمعرفتش برسان

اللَّهُمَّ إِنِّي شَعْنَا وَ أَشَعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَ ارْتُقْ بِهِ فَتَقَنَا وَ كَثُرْ بِهِ قَلَّنَا

خدایا پریشانی ما را بآن جمع گردان و پراکندگی امور ما را بوجود او اصلاح فرما و شکاف و تفرقه‌های ما را
اتحاد بخش و عده قلیل ما را بسیار گردان

وَأَعْزِزُ (أَعِزَّ) بِهِ ذِلَّتَنَا وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَأَقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرِّنَا (مَغْرِّنَا)

و ذلت ما را بوجودش بدل بعزم ساز و نیاز ما را بدل به بی نیازی گردان و دین ما را ببرکتش ادا فرما

وَاجْبَرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَيَيْضُ بِهِ وُجُوهَنَا وَفَكَّ بِهِ أَسْرَنَا

و فقر ما را جبران فرما و نقص ما را مسدود ساز و مشکلات ما را ببرکتش آسان گردان و بوجود او ما را روشنید
گردان و اسیران ما را آزاد ساز

وَأَنْجِ بِهِ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجَبْ بِهِ دَعَوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا

و حاجت‌های ما روا گردان و وعده‌هایی که دادی منجز گردان و به برکتش دعاها را مستجاب و درخواستهای
ما عطا فرما

وَبَلَغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ آمَانًا وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا

و به آرزوهایی که در دنیا و آخرت داریم برسان و به ما فوق آنچه مایلیم عطا فرما

يَا أَخْيَرَ الْمُسْؤُلِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِبِهِ صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُونَا

ای بهترین سؤال شدگان و وسیع نظرتر از همه عطا کنندگان و به برکت او دردهای باطنی ما را شفا بخش به او
خشم دلهای ما را فرو نشان

وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحُقْقِ يَأْذِنْنَّ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ شَاءَ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ

و به وجودش ما را با همه اختلاف که شده است به حق به التفاتت هدایت فرما که تو البته هر که را خواهی به
راه راست هدایت می فرمایی

وَاصْرِنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوُنَا إِلَهُ الْحَقِّ (الْخَلْقِ) آمِينَ

و به ظهور او ما را نصرت بخش بر دشمنان تتو دشمنان ما ای خدای به حق این دعا را به کرمت مستجاب فرما

اللَّهُمَّ إِنَّا شُكُورُ إِلَيْكَ فَقَدْ نَيَّنَا صَلَوةً أُتُّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْرِهِ وَلَيْسَ (إِمَامِنَا)

بارالها ما به درگاه تو شکایت می کنیم از فقدان پیغمبرت صلوات الله عليه و آله باد و از غیبت امام

وَكَثُرَةَ عَدُوٍّنَا وَقَلَّةَ عَدَدِنَا وَشِلَّةَ الْفِتْنَةِ بِنَا وَتَظَاهَرَ الزَّمَانُ عَلَيْنَا

ما و بسیاری دشمن ما و کمی عدد ما و فتنه های سخت بر ما و غلبه محیط روزگار بر ما

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ (آلِ مُحَمَّدٍ) وَأَعِنَا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحِهِ مِنْكَ تُبَعَّجِلُهُ وَبِصُرُّتَكِ شِفَفُهُ

پس درود بر محمد (ص) و آلس فrst و ما را در همه این امور یاری کن به فتح عاجلی از جانب خود و برطرف ساختن رنج و سختی

وَنَصِّرْتُ عِزْهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةً مِنْكَ تُجَلِّلُنَا هَا وَعَافِيَةً مِنْكَ تُلِسِّنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

و نصرت با اقتدار و عزت و سلطنت حقه که تو آشکار گردانی و رحمتی از توجهت که بر همه ما شامل گردد و لباس عافیت که ما را بپوشاند به حق رحمت نامنتهایت ای مهربانترین مهربانان عالم.